

C/2024/4835

12.8.2024

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 maja 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – JF, OP/Deutsche Bank Polska S.A.

(Sprawa C-325/23 ⁽¹⁾, Deutsche Bank Polska)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Kredyt hipoteczny denominowany w walucie obcej z nieuczciwymi warunkami dotyczącymi ryzyka kursowego i różnicy kursowej – Artykuł 3 ust. 1 i 2 – Warunki, które nie były indywidualnie negocjowane – Artykuł 4 – Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych – Wymóg wyrażenia warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem – Artykuł 6 – Konsekwencje stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku)

(C/2024/4835)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JF, OP

Strona pozwana: Deutsche Bank Polska S.A.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

za warunek umowy, który nie był indywidualnie negocjowany w rozumieniu wspomnianego przepisu, należy uznać warunek objęty zawartą z konsumentem umową kredytu denominowanego w walucie obcej, na podstawie którego bank może ustalić ostateczną kwotę kredytu wyrażoną w tej walucie przez zastosowanie do kwoty wyrażonej w walucie krajowej, odpowiadającej wnioskowi konsumenta o finansowanie, kursu wymiany, który bank ten ustala jednostronnie, w przypadku gdy sposób ustalenia tej ostatecznej kwoty został określony wyłącznie przez bank przed zawarciem umowy, w związku z czym konsument nie mógł mieć wpływu na jego ukształtowanie.

- 2) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

jeżeli w ramach zawartej z konsumentem umowy kredytu denominowanego w walucie obcej objęty ową umową warunek skutkuje, po pierwsze, przeniesieniem na tego konsumenta ryzyka kursowego związanego z aprecjacją tej waluty względem waluty krajowej oraz, po drugie, przyznaniem bankowi, na koszt konsumenta, korzyści związanej z różnicą zachodzącą między kursem wymiany wybranym przez bank na potrzeby ustalenia ostatecznej kwoty kredytu denominowanego w owej walucie a innymi kursami, jakie bank mógł przy tej okazji zastosować, to do uznania, że warunek ten – w zakresie, w jakim dotyczy różnicy kursowej – nie spełnia wymogu wyrażenia go prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu tego przepisu, wystarcza stwierdzenie, że bank nie przekazał konsumentowi żadnej informacji dotyczącej uwzględnienia takiej różnicy, niezależnie od zakresu przekazanych konsumentowi informacji odnoszących się do przeniesienia ryzyka kursowego.

- 3) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

jeżeli w ramach zawartej z konsumentem umowy kredytu denominowanego w walucie obcej objęty ową umową warunek skutkuje, po pierwsze, przeniesieniem na tego konsumenta ryzyka kursowego związanego z aprecjacją tej waluty względem waluty krajowej oraz, po drugie, przyznaniem bankowi korzyści związanej z różnicą kursową, można uznać, że warunek ten – w zakresie, w jakim dotyczy różnicy kursowej – może sam w sobie powodować znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków ze szkodą dla konsumenta, niezależnie od badania

⁽¹⁾ Data wpływu: 25/5/2023.

ewentualnie nieuczciwego charakteru, w rozumieniu tego przepisu, wspomnianego warunku w zakresie, w jakim dotyczy on przeniesienia ryzyka kursowego.

4) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, aby zawarta z konsumentem umowa kredytu denominowanego w walucie obcej została uznana za nieważną i aby konsument został w ten sposób uwolniony od konsekwencji finansowych wynikających z objętego ową umową warunku dotyczącego przeniesienia ryzyka kursowego, w przypadku gdy sąd krajowy stwierdzi, że objęty ową umową warunek dotyczący ustalenia ostatecznej kwoty kredytu – w zakresie, w jakim skutkuje on przyznaniem bankowi korzyści związanej z różnicą kursową – ma nieuczciwy charakter, nawet jeżeli warunki wspomnianej umowy określające sposób przeliczania waluty na potrzeby spłaty kredytu nie są nieuczciwe lub ich usunięcie nie pociągałoby za sobą stwierdzenia nieważności owej umowy, jeśli sąd ten uzna, zgodnie z przepisami obowiązującego go prawa krajowego i przy zastosowaniu obiektywnego podejścia, że umowa kredytu nie może nadal obowiązywać bez nieuczciwego warunku, w szczególności z uwagi na to, że ów warunek określa główny przedmiot umowy.
